

търчяло едно момиченце запхтѣло ся, и извикало хайде тате, скоро че при учителя дошьль единъ царь! Цѣло село ся сбрало тамъ прѣдъ училище-то.

Драганъ зель да мысли, що да прави. Най-послѣ отишьль на училище-то. Изъ черквж Владика-та отишьль въ училище-то, та разгледалъ и посѣвѣтувалъ ученицы-ты, и слѣдъ единъ чясъ излѣзълъ оттамъ, та врьвалъ успорядно съ Бояна и распитвалъ го за успѣха на ученицы-ты и за състояніе на училище-то, както и въобще за селяне какъ ся владѣжтъ съ него и какъ гледать на училище-то. Послѣ откакъ поучилъ и наставилъ всицкы, какво трѣбва да правять, благословилъ ты и си заминжлъ. Въ това врѣме всицкы селене стояли гологлави и отъ чудо втрѣщени, като гледали Владика-та да разговаря съ учителя Бояна.

Сега цѣло село познало, че Боянъ былъ струвалъ повече нѣщо отъ тѣхъ.

Единъ Владика да дойде при единъ селскы учитель на видѣніе, това наистинж не было малка работа!

Отъ онуй врѣмя вече по село-то всякаквы такывы приказкы ся приказвали. Мнозина сега ся събирали, та си говоряли: само да знаж какъ да захванж, азъ никакъ му не мыслиж за края! ама! . . . Още днесъ быхъ си подписалъ грѣшиж-тж душиж, само единъ пжтъ да ся отгървж отъ пустыа длъгъ (борчь), и малко пары да сберж, азъ знаж какво да правж, а не като нашій учитель. Наистинж, нашій-тъ учитель умъ нѣма, гдѣ-то живѣе тука при насъ. Да съмъ него, азъ быхъ ся приставилъ при Владикж-тж, та да ходж на широко и да иматъ пълнж готварницж съ печено, и пълнж избж съ вино. Вѣрвайте Бога, днесъ си быхъ даль душиж-тж.

Таквизи безбожны думы брьщолѣвляли селяне-ти безъ да ся страхувать отъ Бога и срамувать отъ хора-та. И богатство-то разваля сърдце-то, ала сиромашія-та два пжти повече. А кога ся сдружи съ сиромашіж-тж глупость-та и необуздано-то желаніе, то човѣци-ти вече излѣзвать отъ човѣциж-тж. Така си е по много села, а за злж честь и у Златарицж.